

i den forbindelse, at det vil skabe større parallelitet til beslægtede forhold i færdselsloven, f.eks. færdselslovens § 117, jf. § 53 om promille- og spirituskørsel, der straffes med fængsel indtil 1 år.

I relation til straffelovens § 143 finder Straffelovrådet, at bestemmelsen efter gerningsbeskrivelsen naturligt hører hjemme i straffelovens kapitel 17 i forlængelse af § 164 om falsk anklage mv., og rådet foreslår derfor bestemmelsens placering ændret fra § 143 til § 164 a.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkningens side 546-548 og 555-557.

4.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Straffelovrådets forslag til ændring af § 133, stk. 3. Den nye formulering af § 133, stk. 3, indebærer, at den hidtidige delte strafferamme i § 133, stk. 3, afløses af en henvisning til strafferammen for vedkommende forbrydelse, f.eks. vold, jf. §§ 244-246, og hærværk, jf. § 291. Anstiftere og ledere såvel som menige deltagere i et farligt opløb straffes herefter efter den samme strafferamme (strafferammen for den begåede forbrydelse). Med den nye formulering af § 133, stk. 3, tilsigtes ingen ændring i det hidtidige strafbare område, herunder de særlige ansvarsregler for anstiftere og ledere, eller i udmålingsniveauet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Straffelovrådets forslag om en skærpelse af strafmaksimum i § 138 fra 6 måneders fængsel til 1 års fængsel. Strafferammen for den, der forsætligt eller groft uagtsomt bringer sig i beruset tilstand og skaber fare for andre bør være den samme, uanset om fareforvoldelsen sker i forbindelse med brug af motorkøretøjer eller på anden måde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig Straffelovrådets forslag om at flytte bestemmelsen i § 143 til straffelovens 17. kapitel.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23 og 34, samt bemærkningerne hertil.

4.4. Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv. (straffelovens §§ 144-152 f og §§ 154-157)

4.4.1. Gældende ret

Straffelovens kapitel 16 (§§ 144-157) indeholder bestemmelser om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv.

Straffelovens § 144 retter sig mod modtagelse af bestikkelse (passiv bestikkelse). Efter § 144 straffes den, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel. Straffen er fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder bøde.

Straffelovens § 151 er en strafforhøjelsesregel, der indebærer, at den for vedkommende handling foreskrevne straf forhøjes med indtil det halve for den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen, som er underordnet den pågældende i offentlig tjeneste, forbyder sig i tjenesten. Bestemmelsen finder anvendelse uden hensyn til, om den underordnede kan straffes eller er straffri.

Bestemmelsen opstiller således en særlig regel om medvirken for overordnede, der træder i stedet for den almindelige medvirkenregel i straffelovens § 23, og som bl.a. indebærer, at reglerne om strafnedsættelse og -bortfald ikke finder anvendelse.

Straffelovens § 152 retter sig mod den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab. En oplysning er ifølge § 152, stk. 3, fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Straffelovens § 154 udgør en af de endnu gældende bestemmelser, som åbner mulighed for skærpet straf for forhold omfattet af andre straffelovsbestemmelser. Efter § 154 kan den for den pågældende forbrydelse foreskrevne straf således forhøjes med indtil det halve, når nogen i udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv har gjort sig skyldig i falsk anklage, forbrydelse vedrørende bevismidler, legemsangreb, frihedsberøvelse, underslæb eller mandatsvig.

Straffelovens § 156 retter sig mod den forsætlige ikke-opfyldelse af en tjenestepligt. Bestemmelsen knytter strafansvaret til den, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, som nægter eller undlader at opfylde en pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme en lovlig tjenstlig befaling. Hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg, falder uden for det strafbare område. Straffen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 157 knytter sig til § 156 og retter sig navnlig mod den uagtsomme ikke-opfyldelse af en tjenestepligt. § 157 fastsætter, at samme straf som i § 156 finder anvendelse, når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen